

Autor si zvolil téma, k němuž má osobní vztah, odbojář, jehož osud sleduje je jeho pradědečkem. Tady bych viděla první drobný nedostatek práce, a sice skutečnost, že pozornost je věnována téměř rovnoměrně celé odbojové skupině, resp. jejím členům a aktivitám, a tak praděd je jedním „z mnoha“.

Práce je logicky členěna, ale právě zde vyniká, že panu Holmanovi je přece jen věnováno méně pozornosti, což samozřejmě souvisí s nedostatkem pramenů. Zde naopak musím ocenit rešerši i mimo naši českou archivní síť, v německém spolkovém archivu a s tím související práci s německými prameny.

Téma pokládám jednoznačně za závažné, protože brdský odboj a odboj komunistický nepatří v dnešní době zrovna mezi příliš vyhledávaná témata. Do značné míry byla deformována minulým režimem, což autor poznamenává, a pozapomnělo se, že i tam lidé umírali.

Zpracování prostřednictvím individuálních osudů pokládám za šťastnou volbu. stává se intimnější výpovědí a má jistě významnější dopad než obecné statistiky a přehledy. Větší pozornost je však jistě věnována Josefu Nelibovi a skupině jako celku. Autor tuto skutečnost sám v závěru přiznává, vhodnější by však byla úprava názvu práce.

Opať se potvrzuje, že práce pod časovým tlakem vykazuje chyby, možná se v některých případech jedná o pouhé překlepy. Každopádně práci chybí závěrečná redakce!

Pozitivně je nutné ocenit zaujetí autora prací a sdílet jeho zklamání z omezeného množství archivních materiálů, které bylo k úzce formulovanému tématu možno dohledat. Výsledkem je však solidní (špatně redigovaná ) studie k dějinám partyzánského hnutí v Brdech.

Z těchto důvodů práci navrhuji hodnotit jako velmi dobrou až dobrou podle obhajoby.

Alena Míšková